

บันทึกข้อความ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์
จังหวัดเพชรบุรี
เลขรับ: 600
วันที่รับ: 22/4/2569
เวลารับ: 09:48

ส่วนราชการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี ๖๐ หมู่ ๓ ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
โทร. ๐๓๒-๗๗๒๘๕๒ โทรสาร ๐๓๒-๗๗๒๘๕๓ E-mail : ptscl๒๐๑๖@yahoo.com
ที่ กษ.๐๙๒๑.๔/ ๑๕๐ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๙
เรื่อง ขอส่งข้อมูลเพื่อประชาสัมพันธ์

เรียน เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี

ด้วยกรมวิชาการเกษตรได้จัดทำข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพืชชนิดต่างๆ การเกิดโรคระบาดในพืช การระบาดของแมลงศัตรูพืช ตลอดจนข้อสังเกต ข้อควรระวัง แนวทางแก้ไข/ป้องกัน เพื่อเผยแพร่ให้กับเจ้าหน้าที่ ภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบการ หรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบเป็นประจำทุก ๒ สัปดาห์ นั้น

ในการนี้ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรีขอจัดส่งข้อมูลเตือนภัยการเกษตร ระหว่างวันที่ ๑ - ๑๔ เมษายน ๒๕๖๙ มาเพื่อใช้ประโยชน์ในหน่วยงานของท่านและประชาสัมพันธ์ผู้เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน และให้ศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อประชาสัมพันธ์เตือนภัยเกษตรแก่เกษตรกรใช้เป็นแนวทางแก้ไขป้องกันภัยในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ทั้งนี้ได้แนบข้อมูลเตือนภัยมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความอนุเคราะห์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ต่อไป

(นายนพพร ศิริพานิช)

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี

เดือนกุมภาพันธ์

ช่วงวันที่ 1 - 14 เมษายน 2569

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานั้น	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางการป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน และมีฝนตกบางพื้นที่	1. กระจับปี่เขียว	ทุกระยะการเจริญเติบโต	เพลี้ยจักจั่นฝ้าย	ทำลายในช่วงต้นที่ยังเล็ก ทำให้ต้นไม่เจริญเติบโต หรือตายได้ โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ มีผลทำให้ใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล และงอลง ใบจะเหี่ยว และแห้งกรอบเป็นที่สุด	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน กำจัด เช่น ฟลอร์มีตามิด 50% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 2.5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโพรซิน 50% WG อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไคโบทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลไทอะซีนดิน 16% SG อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เริ่มพ่นสารเมื่อพบตัวอ่อนเพลี้ยจักจั่นฝ้ายเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อใบ
	2. แดงโม	ทุกระยะการเจริญเติบโต	เพลี้ยไฟฝ้าย	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดอ่อน ในระยะแดงโมทอดยอดทำให้ชะงักการเจริญเติบโต ลักษณะอาการที่เกิดจากเพลี้ยไฟฝ้ายเรียกว่า ยอดตั้ง หากเพลี้ยไฟฝ้ายระบาดในช่วงอายุ 1 เดือนหลังปลูกจะทำให้เกิดความเสียหายมาก ถ้าพันธุ์ช่วงบั้นแล้วแดงโมจะทอดยอดก็จะทนการทำลายได้ดีกว่า มัก	1. ทำการรองกันหลุมปลูกก่อนการย้ายปลูกด้วยสารฆ่าแมลง เช่น คาร์เพนไทโตรคลอโรโรด 4% G อัตรา 3 กรัมต่อหลุม หรือ คาร์เพนไทโตรคลอโรโรด/ไอโซไพรคาร์บ 3%G/3% GR อัตรา 2 กรัมต่อหลุม หรือ ไดโนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2 กรัมต่อหลุม หรือ เบนฟูราคาร์บ 3% G อัตรา 2 กรัมต่อหลุม เมื่อใส่สารลงในหลุมแล้ว

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ส้มเขียวหวาน)			ผลที่ผลด้อย ทำให้ใบและผลมีสีเขียวจางลง เนื่องจากสูญเสียคลอโรฟิลล์ หากมีการระบาดรุนแรง อาจทำให้ใบ และผลร่วงในที่สุด	ทำการป้องกันกำจัด ด้วยการให้น้ำติดต่อกันหลาย ๆ ครั้ง 3. หากมีการระบาดรุนแรง โดยสามารถสังเกตเห็นใบเริ่มมีสีเขียวจางลง และเมื่อใช้แว่นขยายส่องดู พบตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของไร ดูท่าคล้ายอยู่ทั่วไปบนใบ ให้ทำการกำจัดด้วยสารฆ่าไรชนิดไดคอบิดหนึ่ง เช่น โพรพาร์โมค 30% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะมิโทรซ 20% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฮกซ์โทอะซอกซ์ 1.8 % EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หากยังพบการระบาดของไรให้พ่นสารฆ่าไรซ้ำอีก 1 ครั้ง ห่างจากครั้งแรก 5 วัน
4. มะพร้าว น้ำหอม		เริ่มออกดอก (ก่อนขึ้นบาน) - ติดผล (หลังขึ้นบาน)	สภาพอากาศแล้ง	พบอาการใบย่อยเหี่ยว ทา่งใบร่วง ใบแห้งหัก พับลง ดอกร่วง ผลเหี่ยว ผลร่วง ผลแตก หลังช่อดอกบานจะมีผลดกการติดผล และการหลุดร่วงของผล ผลไม่สมบูรณ์ ได้ผลขนาดเล็ก มีเนือบาง และน้ำน้อยกว่า ผลดิบช่วงการติดผลลดลง ชะงักการเจริญเติบโต	**** ไม่ควรใช้สารฆ่าไรกลุ่มเดียวกับติดต่อกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับกลุ่มเพื่อป้องกันการต้านทานต่อสารฆ่าไร 1. ควรมีแหล่งน้ำ 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ปลูกมะพร้าว เพื่อให้หน้าอย่างสม่ำเสมอ และควรมีน้ำในช่องเข้า 2. ใช้มิสปริงเกอร์ ให้น้ำในทรงพุ่ม เพื่อเพิ่มความชื้นสัมพัทธ์ ภายใต้มะพร้าวไม่ควรรต่ำกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ ช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหากเกิดความเครียดจากอากาศร้อนและ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>อุณหภูมิสูงจากสภาพอากาศของมะพร้าวได้ 3. ใส่ปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ บำรุงต้นไม้ปริมาณน้อยแต่บ่อยครั้ง สม่ำเสมอ เพื่อให้ต้นไม้สมบูรณ์ และมีดอกตัวเมียที่สมบูรณ์ จะติดผลมากขึ้น ช่วยให้การขยายขนาดผลเป็นไปตามปกติ</p> <p>4. ตัดทางใบ เพื่อลดการคายน้ำและสงวนธาตุอาหารในช่วงแล้ง ตัดทางใบแก่แห้งลักษณะใบย่อยเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ทางใบคู่ล่าง หรือห้อยขนานลำต้นใบย่อยเปลี่ยนเป็นสีเหลืองถึงเหลืองอมน้ำตาลไม่รองรับทะลายมะพร้าว</p> <p>5. การคลุมดิน ใช้วัสดุคลุมดิน เช่น ทางมะพร้าว หญ้าแห้ง หรือการปลูกพืชคลุมดินเพื่อรักษาความชื้นในดิน และหากปลูกพืชคลุมดินจะดูแลง่ายจะช่วยเพิ่มธาตุไนโตรเจนได้อีกด้วย</p> <p>เอกสารอ้างอิง : การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวท่าอม</p> <p>https://www.doea.go.th/report/66892</p>
	5. มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ให้ผลผลิตและมะพร้าวที่ให้ผลผลิตแล้ว	1. หนอนหัวดำมะพร้าว	ระยะหนอนเท่านั้นเข้าทำลายใบมะพร้าว โดยแม่ทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นตัวหนอนมูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้นนำมาสร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัวตามทางใบบริเวณใต้ทางใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้นและทะกินผิวใบ โดยทั่วไป	<p>กรณีที่พบการระบาดของปานกลางและระดับน้อยของหนอนหัวดำมะพร้าวในพื้นที่ ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้</p> <p>1. ทำการเขตกรรม โดยการตัดทางใบส่วนที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวทำลาย ลงมาย่อยสลายฝังกลบ หรืออมน้ำทันที เพื่อกำจัดหนอนหัวดำ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>หนอนหัวดำมะพร้าวชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายก้านทางใบ ชัน และหลุมมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายทางใบหลาย ๆ ทาง พบว่าหนอนหัวดำมะพร้าวจะกัดใยดิ่งใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะกัดใยหุ้มลำตัวอีกครั้ง และเข้าดักแด้อยู่ภายในใยไม่งมค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้จะมีขนาดเล็กลงว่า ดักแด้เพศเมียเล็กน้อย มีสีอ่อนอมหัวดำมะพร้าวที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็นอุโมงค์ หรือเข้าไปที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกินใบมะพร้าว จึงมักพบหนอนหัวดำมะพร้าวหลายขนาดกัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน หากการทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้</p>	<p>มะพร้าว ลดจำนวนประชากรของหนอนหัวดำมะพร้าวได้ง่ายและเร็ว</p> <p>2. ใช้แบคทีเรียบาซิลลัส ซูริเจนซิส <i>Bacillus thuringiensis</i> อัตรา 80 - 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทางใบ 5 ลิตรต่อต้น ทุก ๆ 7 วัน ติดต่อกัน 3 ครั้ง</p> <p>3. ปลอยแตนเบียนโกนีออส <i>Goniozus appropinquidis</i> ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง หรือ ปลอยแตนเบียนบราโคเมียเรีย <i>Brachymeria nephotridis</i> (แตนเบียนดักแด้หนอนหัวดำมะพร้าว) ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 120 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง</p> <p>กรณีที่พบการระบาดรุนแรง ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรอย่างเคร่งครัด</p> <p>ต้นที่สูงน้อยกว่า 4 เมตร</p> <p>1. การพ่นสารทางใบ</p> <p>ใช้สารฟลูเบนโดอะไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรโทรนิลโฟล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปีโนแอสแต 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร (พืชสูงต่อมิ่ง) หรือ กูเพนนูรอน 59% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (พืชสูงต่อมิ่ง) พ่น 1 - 2 ครั้ง ให้ทั่วทรงพุ่ม จะมีประสิทธิภาพป้องกัน</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกันแก้ไข
					<p>กำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อยแตงเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ก่อนทำการปล่อยแตงเบียน กรณีที่มีการดัดแปลงสายพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของหนอนหัวดำมะพร้าวสามารถใช้อีทราที่มีได้</p> <p>2. การฉีดสารเคมีเข้าลำต้น โดยเลือกใช้สารเคมี 2 ชนิด ได้แก่</p> <p>ต้นมะพร้าวความสูง 4 - 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 5 มิลลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 15 มิลลิตรต่อต้น</p> <p>ต้นมะพร้าวที่สูงเกิน 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิตรต่อต้น</p> <p>ฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว โดยใช้ดอกสว่าน 3 - 4 หุน เจาะรูให้เยื้องกัน 45 องศา จำนวน 1 - 2 รู ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 0.5 - 1 เมตร หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันอุดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันที เพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมา มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ได้นาน 90 วัน</p> <p>ไม่แนะนำในมะพร้าวความสูงน้อยกว่า 4 เมตร</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. แผลงค้ำทานม มะพร้าว	ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อน และตัวเต็มวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ ของมะพร้าว และทะลุกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ ถูกทำลายเมื่อใบคลี่กางออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูกทำลายติดต่อกันเป็น เวลานานจะทำให้ยอดของมะพร้าวมีสีน้ำตาล เมื่อมองไกล ๆ จะเห็นเป็นสีขาวโพลน ชาวบ้านเรียก "มะพร้าวหัวหงอก"	1. วิธีขจัดการและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้าย ต้นพืชมะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจาก แหล่งที่มีการระบาด 2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจง กับแมลงค้ำทานม เช่น แตนเบียนอะซิเดส ฮิสไพนารัม (Asecodes hispidanum) และ แตนเบียนตระกูลดีส บรอนทิส (Dacnusa brogispode) มาเลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และ ปล่อยทำลายหนอนแมลงค้ำทานมมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ใช้สารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทอามีโทกแซม 25% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไดโนทีฟูเรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราด บริเวณยอดและรอบคอมะพร้าว หรือ การใช้ สารคาร์เทไพโตรทรอยโรต์ 4% GR ใส่ถุงผ้า ที่ตัดแปลงคล้ายถุงชา อัตรา 30 กรัมต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดแมลงค้ำทานม มะพร้าวได้มาประมาณ 1 เดือน
	6. ทุเรียน	พัฒนาผล	1. สภาพอากาศแห้ง	อาการที่ใบ กิ่ง และต้น ใบเหลือง ใบแห้ง ใบไหม้ ใบร่วง ยอดเหี่ยว กิ่งแห้ง เพี้ยวเฉา เปลือกต้นแห้ง ลำต้นไหม้ ชะงักการเจริญเติบโต	1. เพิ่มความชื้นในทรงพุ่มโดยการให้น้ำปริมาณ อย่างน้อย 200 ลิตรต่อต้นต่อวัน ด้วยการพ่นน้ำ หรือ ติดสปริงเกอร์บนต้นทุเรียน ในช่วงที่ เหมาะสม คือ ในช่วงเช้า เวลา 6.00 - 8.00 น. หรือ ช่วงเย็นเวลา 15.00 - 17.00 น. และ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				อาการที่ดอก และผล ดอกร่วง ผลเหี่ยว ผลแตก ผลร่วง	<p>เพิ่มเวลาการให้น้ำมากกว่าช่วงเวลาปกติ เพื่อเป็นการระบายความร้อน ลดอุณหภูมิของอากาศ และเพิ่มความชื้นให้กับต้นทุเรียน</p> <p>2. รักษาความชื้นในดิน โดยการคลุมดินด้วยเศษหญ้าหรือวัสดุคลุมโคนต้นทุเรียน</p> <p>3. ลดการให้น้ำที่มีไม่ตรงจุดสูง ในช่วงติดผล เพราะจะกระตุ้นให้พืชแตกใบอ่อนส่งผลให้มีการใช้น้ำมากขึ้น</p> <p>4. ไว้ผลต่อดันในปริมาณที่เหมาะสม หากน้ำไม่เพียงพอแต่มีการติดผลมากต้องตัดผลทิ้งบางส่วน เพื่อให้ต้นอยู่รอด รวมทั้งตัดแต่งใบภายในทรงพุ่มออกเพื่อลดการคายน้ำ</p> <p>5. พันด้วยสารเพื่อลดความความรุนแรงจากอากาศร้อนและแสง เช่น ฟอสฟอรัส (kaolin) หรือ ดินขาวเคโอลิน อัตรา 1 กิโลกรัม ต่อไร่ 200 ลิตร</p>
			2. หนองเนาะผล	เข้าทำลายทุเรียนตั้งแต่ผลเล็ก อายุประมาณ 2 เดือน จนถึงผลใหญ่ทำให้ผลเป็นแฉก อาจเป็นผลให้ผลเน่าและร่วงเนื่องจากเชื้อราเข้าทำลายซ้ำ การที่ผลมีรอยแฉกทำลายทำให้ขายไม่ได้ราคา ถ้าหากหนองเนาะเข้าไปถึงเนื้อผล ทำให้ปริมาณดังกล่าวมาเมื่อผลสุกภายนอกผลทุเรียนจะสังเกตเห็นมูลและรังของหนองได้อย่างชัดเจน และจะมีน้ำไหลเยิ้ม	<p>1. หมั่นตรวจดูผลทุเรียน เมื่อพบรอยทำลายของหนอง ให้นำไม้หรือลวดแข็งเขี่ยตัวหนอน ออกมาทำลาย</p> <p>2. ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บทำลายโดยการเผาไฟหรือฝัง</p> <p>3. ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไป โดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กิ่งไม้ หรือ กาบมะพร้าวทำคั้นระหว่งผล เพื่อป้องกันไม่ให้</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				เมื่อสุกเริ่มใกล้แก่ ผลสุกเร็วขึ้นที่อยู่ติดกัน หนองจะเข้าทำลายมากกว่าผลที่อยู่เดี่ยว ๆ เพราะแมลงมีเชื้อชอบวางไข่บริเวณรอยสัมผัสนี้	<p>ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าหลบอาศัย</p> <p>4. การต่อผลด้วยถุงมุ้งป้องกัน หรือถุงพลาสติกสีขาวขุ่นเจาะรูที่บริเวณของล่าง เพื่อให้หยดน้ำระบายออก โดยเริ่มห่อผลตั้งแต่ผลสุกเริ่มมีอายุ 6 สัปดาห์ เป็นต้นไป จะช่วยลดความเสียหายได้</p> <p>5. สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพเมื่อจำเป็นต้องใช้ เช่น แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฆ่าเฉพาะส่วนผลสุกที่พบการทำลายของหนอนเจาะผล</p>
			3. เพลี้ยไฟพริก	ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเจาะและดูดกิน น้ำเลี้ยงส่วนอ่อนต่าง ๆ ของพืช มีผลทำให้ใบอ่อนหรือยอดอ่อนชะงักการเจริญเติบโต แคระแกร็น ใบโค้ง แหงหงิกงอ และไหม้ การทำลายในช่วงดอก ทำให้ดอกแห้ง ดอกและก้านดอกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแคระแกร็น และร่วงได้ และในช่วงผลอ่อน ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต ทนทานเป็นแผลและเกิดอาการปลายนวมแห้ง ผลไม่สมบูรณ์และแคระแกร็น เพลี้ยไฟจะระบาดรุนแรงในช่วงแล้ง ระหว่างเดือน ธันวาคม - พฤษภาคม ซึ่งตรงกับระยะที่ต้นทุเรียนออกดอกติดผล เพลี้ยไฟมีอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ สามารถเพิ่มปริมาณได้มาก	<p>1. สำรองการระบาดของเพลี้ยไฟในระยะแตกใบอ่อน ดอก และผลอ่อน หากพบเพลี้ยไฟระบาดเล็กน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายทิ้ง</p> <p>2. เมื่อพบเพลี้ยไฟระบาดรุนแรง ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อยอด ช่อ หรือผล และไม่ควรใช้สารฆ่าแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำติดต่อกันหลายครั้ง เพราะทำให้เพลี้ยไฟสร้างภูมิต้านทานได้</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	7. ถั่วเหลือง	ฝักเต็ม - ฝักแก่	หนอนเจาะฝักถั่ว	หนอนจะเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝัก หลังจากที่ถูกออกมาจากฝัก หนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถย้ายไปกัดกินฝักอื่น ๆ ได้โดยชักใยดึงฝักมาติดกันแล้วเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ภายในฝักใหม่ การเข้าทำลายของหนอนเจาะฝักถั่วทำให้ผลผลิตถั่วเหลืองลดลงมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโทฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซยาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร พ่น 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 7 - 10 วัน
	8. มันสำปะหลัง	ปลูกใหม่ - สร้างหัว/สะสมแป้ง	1. โรคโคนเน่า หัวเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora melonis</i>)	พบอาการใบเหลือง เหี่ยว และร่วง โคนต้นแสดงอาการเน่าเป็นสีน้ำตาลหรือดำ บางพันธุ์ เช่น พันธุ์หัวเบง 60 พบอาการโคนต้นบริเวณคอโคนเน่า เมื่อขุดดูพบหัวมันสำปะหลังเน่า ฝาดูภายในเป็นสีน้ำตาล หากอาการรุนแรงไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้	<ol style="list-style-type: none"> หากพื้นที่ปลูกเป็นดินดาน ควรไถระเบิดชั้นดินดาน และตากดินไว้อย่างน้อย 2 สัปดาห์ก่อนปลูก แปลงปลูกควรร่อง เพื่อไม่ให้มีท่วมขัง คัดเลือกท่อนพันธุ์จากแหล่งที่ไม่มีการระบาดของโรค ก่อนปลูกแช่ท่อนพันธุ์ด้วยสาร เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ฟอสฟิติด-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร เป็นเวลา 10 นาที ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสม เพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการของโรค ถอนนำไปทำลาย นอกแปลงปลูกแล้วโรยปูนขาว หรือราดด้วยสาร เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20 - 50 กรัม

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ตรวจระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ต่อมา 20 ลิตร หรือพอสีลีล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร บริเวณที่ถอนและโดยรอบห่างออกไปประมาณ 1 เมตร</p> <p>7. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรเก็บเศษหญ้าและเศษซากมันสำปะหลัง ไปทำสายนอกแปลงปลูก</p> <p>8. ควรทำความเข้าใจกับเครื่องจักรกลการเกษตรที่ใช้ในแปลงที่เป็นโรค เนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคอาจติดมากับเครื่องจักรกลการเกษตรนั้น</p> <p>9. ในแปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เช่น อ้อย ข้าวโพด หรือพืชตระกูลถั่ว</p> <p>*** ในกรณีที่พบการระบาดของโรครุนแรง ควรปฏิบัติดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการของโรคนานกว่าร้อยละ 50 ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดิน พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการของโรค ร้อยละ 30 - 50 <ul style="list-style-type: none"> - มีต้นป่วยหลังอายุ 1 - 3 เดือน ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดิน

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางการป้องกัน/แก้ไข
					<p>- มีน้ำฝนหลังอายุ 4 - 7 เดือน หน่วยงานขอให้ทำแปลง และควรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที</p> <p>- มีน้ำฝนหลังอายุ 8 เดือนขึ้นไป ควรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที</p>
		ทุกระยะการเจริญเติบโต	2. โรคพุ่มแจ้ (เชื้อไฟโตพลาสมา)	บริเวณยอดแตกตางามากผิดปกติ ข้อก็สั้น ใบมีขนาดเล็กลง ทำให้ยอดเป็นพุ่ม ใบเหลือง ห่อน้ำทำอาหารเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ผลผลิตหัวมีขนาดเล็ก ทั้งขนาดและจำนวนหัวมีน้อยต้นหัวมีน้ำเป็นโรคราน้ำค้าง	<p>1. เลือกใช้พันธุ์ต้านทาน/ทนทานโรค เช่น พันธุ์ กว.ระยอง 11 หรือ พันธุ์อหิ 2</p> <p>2. ใช้ก่อนพุ่มจุกจากแปลงที่ไม่เป็นโรค</p> <p>3. หมั่นกำจัดวัชพืชซึ่งแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรคและแมลงพาหะ โดยเฉพาะ ต้นสาบม่วง ซึ่งเป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>4. บำรุงดิน ใส่ปุ๋ย และปรับปรุจดิน เพื่อให้ต้นมีน้ำฝนหลังแห้งแล้ง จะช่วยเพิ่มภูมิต้านทานต่อการเกิดโรค</p> <p>5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของโรคให้ถอนนำไปทำลายนอกแปลงทันที ไม่แนะนำให้ฝังดิน เนื่องจากอาจงอกเป็นต้นใหม่ ซึ่งยังคงมีเชื้อสาเหตุโรคอยู่</p> <p>**** ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคได้เตือนผู้ปลูก ไม่แนะนำให้ใช้พันธุ์ กว.ระยอง 11 เนื่องจากอ่อนแอต่อได้โดยง่ายจากปริมาณ</p>

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก : ศพ.นครปฐม, ศพ.ราชบุรี และศส.สุพรรณ
ผู้สนับสนุน : สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (นางสาวสุรวิทย์ หองคำ) ข้อมูลจาก : กลุ่มวิชาการ ศวร. เชียงใหม่ และ ศวร.ระยอง
: กองวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช